

Tercer curs consecutiu amb retallades a l'educació

En els darrers tres cursos, el nombre d'alumnes a Catalunya ha augmentat en prop de 70.000. En canvi, el professorat no ha crescut, ans al contrari: aquest estiu hem sofert una reducció de plantilla a aproximadament el 60% dels centres públics, encara que el Departament hagi donat xifres enganyoses. Més alumnes amb menys professorat és, sens dubte, menys educació.

La Conselleria ha optat per suprimir la sisena hora dels centres públics. Només ha quedat en unes 400 escoles, moltes de les quals són petites escoles rurals. Més enllà de la discussió sobre la bondat pedagògica de la sisena hora, que és legítima, tornem a la situació de tota la vida: qui pot pagar hores complementàries, les té, i qui no, no. Alhora, la Conselleria ha retirat pràcticament tots els programes i subvencions per a l'activitat extraescolar i ajudes a les AMPA. Una altra vegada, qui s'ho pot pagar, ho té, i qui no, no. Menys activitat extraescolar i complementària també és, sens dubte, menys educació.

Més desigualtat

S'han aturat tots els plans de construcció de centres. El nombre de barracons supera les 1.000 instal·lacions. El creixement de l'alumnat va ser pres amb força pel primer tripartit, que va arribar a programar més de 100 noves escoles per any, algunes de les quals encara s'estan acabant, però ja el conseller Maragall va reduir-ne al mínim la construcció i ara la consellera Rigau l'ha parada. Sabem que el nombre d'alumnes seguirà creixent: aproximadament faran falta unes 150.000 places en els pròxims 10 anys. Com estem aprofitant aquest increment? En barracons, utilitzant i sobreutilitzant els espais de qualitat de les escoles (aules de psicomotricitat, de música, laboratoris d'idiomes o patis, entre d'altres, ara són per a grups-classe) i incrementant l'alumnat de les escoles privades (amb copagament). Els pressupostos de les escoles per a despesa corrent s'han reduït també entre un 10 i un 15%. De fet, encara no han rebut tots els diners pressupostats.

Menys espais i menys materials són, també, menys educació.

I en tots els casos, més desigualtat. No anem bé.

Montse Ros. Secretària General de la FECCOO

El treball digne no és un privilegi sinó un dret bàsic de ciutadania. Això que en alguns països és un objectiu difícil d'assolir, també es comença a posar en qüestió entre els sectors econòmics i polítics que estan marcant les polítiques de retallades de drets socials i laborals per sortir de la crisi.

Fins ara les polítiques d'austeritat i de retallades no han servit per recuperar l'economia i han generat més atur, més precarietat i més desigualtat social. Cal canviar les polítiques posant la creació d'ocupació com a primer objectiu, amb inversió dels beneficis empresarials en la millora de les empreses i amb una reforma fiscal que recapti diners dels que més guanyen i de les rendes del capital, per fer polítiques públiques que estimulin la creació d'ocupació i la millora de la competitivitat, i que assegurin la protecció social de les persones.

Els treballadors i les treballadores, ni els que tenen feina ni els que estan a l'atur, no són els culpables de la crisi. Per això reivindicar el treball digne no és reivindicar un privilegi sinó un dret bàsic i una sortida de la crisi més justa, equilibrada i eficient.

ENSENYAMENT PRIVAT SEGREGACIÓ DEL CONVENI

Els treballadors i treballadores del Conveni de l'ensenyament privat de Catalunya sabem, per experiència, que la divisió afebleix la força a l'hora de negociar condicions de treball. Aquestes condicions, recollides en el Conveni, incideixen en una millora de l'organització del treball que reverteix en un ús del temps més saludable, personalment més satisfactori i socialment més participatiu i productiu; en definitiva, en una millora de la qualitat de vida.

El gran canvi qualitatiu s'ha produït aquests últims anys com a conseqüència d'haver-nos apropiat a la idea de servei educatiu d'interès públic, de manera que anàvem situant l'homologació retributiva, de jornada, de formació continuada, i d'altres, amb el personal de l'escola pública. Aquest fet -l'homologació- ha estat exclusiu de les escoles concertades.

Aquesta exclusivitat no ha impedit que els altres col·lectius de personal no concertats, que s'aixopluguen en aquest mateix Conveni, de retruc hagin gaudit d'uns drets que d'altra manera i en solitari difícilment haurien assolit. Per

això és tan important esborrar de l'imaginari la idea que centres concertats i centres no concertats aniran en diferents convenis. La divisió no solament afebliria els no concertats sinó també els concertats: ens trobaríem amb una debilitat numèrica i amb la possibilitat a l'horitzó de continuar en una atomització en els àmbits de la negociació, fins a arribar a un punt en què pràcticament cadascú hauria de negociar les seves condicions laborals en solitari, cara a cara amb la persona titular del centre de treball. Per això és tan important la sindicalització del sector amb accions fermes que ajudin a seguir en el camí de reduccions de jornada i d'analogia retributiva en aquells sectors en què no s'hi ha arribat, com amb el PAS, i en el cas d'aquelles persones que fent més jornada tenen unes taules més minses, com els docents en centres privats sense cap nivell concertat.

El Conveni ja va patir una primera escapçada, quan l'any 2008 companys i companyes de centres d'ensenyament no reglats veien com eren apartats del VIII Conveni de

l'ensenyament privat de Catalunya i se'ls remetia a un nou conveni, inexistent encara avui, amb les taules salarials congelades des de fa més de tres anys i amb la precarietat d'haver de lluitar perquè s'apliqui el Conveni autonòmic de Catalunya davant l'estatal que apliquen en alguns centres, amb pèrdua de drets. Dintre dels mateixos centres privats hem vist com s'han anat externalitzant serveis com la neteja, els menjadors o les activitats extraescolars, de manera que en una mateixa empresa se'ns estan aplicant diversos convenis a la baixa.

En el marc global de precarització del treball no és una bona notícia que el proper 18 d'octubre es vulgui segregar la part del personal que no és a pagament delegat amb el primer Conveni de l'ensenyament privat reglat no concertat de Catalunya.

CCOO s'oposa a aquesta nova capitulació en el Conveni, que torna a separar una part de treballadors. Ningú no sortirà beneficiat excepte la part patronal, que òbviament sí que està plenament d'acord amb l'escapçada.

TREBALLAR A LA CONCERTADA AVUI: REPTES I OPORTUNITATS

Va tenir lloc als nostres locals el 5 d'octubre, amb les intervencions:

Reptes sindicals a l'escola concertada.
Montse Ros, Secretària General de la Federació d'Ensenyament de CCOO.

L'Educació en temps de crisi.
Joan Carles Gallego, Secretari General de la CONC.

LA UNIVERSITAT EN LLUITA

RETALLADES A LES
UNIVERSITATS

Les universitats públiques, al límit

Comença el curs, els estudiants omplen les aules, però nombroses universitats afronten serioses dificultats econòmiques a causa de les retallades efectuades i l'impagament, per part d'algunes comunitats autònomes, de les transferències corrents compromeses. Moltes universitats, amb problemes molt greus de tresoreria, no veuen sortida a la situació i es troben amb grans dificultats per afrontar els pagaments i les nòmines dels treballadors i les treballadores.

A més, s'està produint la destrucció gradual de molts llocs de treball, amb la reducció dràstica de contractes temporals, la no-substitució de baixes, jubilacions i descàrregues del professorat amb dret a reduccions horàries. D'altra banda, s'estan suprimint titulacions que va costar molt esforç implantar. La manca de planificació i de compromís amb les universitats de les comunitats autònomes les ha posat en una situació molt perillosa.

Les universitats públiques, durant els últims anys, han fet un esforç molt gran per millorar la gestió dels seus recursos. Han anat creixent en nombre d'estudiants i activitats, i treballant contínuament per millorar, tal com demostren diferents indicadors de qualitat.

Moltes universitats acullen diversos centres de recerca, que normalment no s'autofinancen completament. Això fa que, en aquest moment, s'augmenti el dèficit estructural. En particular, les universitats amb bona producció científica són les més endeutades: no es pot pretendre tenir excel·lència sense finançament. Això no fa més que augmentar la precarietat en l'ocupació, de manera que es creen bosses de joves investigadors en els seus centres de recerca sense cap futur laboral.

L'estratègia és clara: es tracta d'estrangular les universitats públiques, fer córrer la bola de la seva mala gestió, i quan la situació sigui insostenible, intervenir, atacant l'autonomia

universitària i les formes de govern democràtiques. Precisament, aquest és el punt clau, ja que la governança i l'autonomia són un fre a la mercantilització. La universitat és, des de fa anys, un objectiu del mercat. Es pretén posar al servei del mercat la investigació, i controlar la formació dels ciutadans. L'esperit crític dels ciutadans és una veritable amenaça per avançar en aquest objectiu.

En contrast, un dels objectius marcats per a aquesta dècada en l'Estratègia europea 2020 és "Garantir que el finançament sigui eficaç: augmentar l'autonomia en matèria de governança de l'educació superior i invertir en educació de qualitat per respondre a les necessitats del mercat laboral". De fet, es pot veure que els països europeus que millor estan aguantant la crisi estan prenent un altre camí pel que fa a finançament universitari.

La universitat pública ha de tenir un paper central en el canvi social i de model productiu, i ser motor del creixement econòmic del nostre país, i per això ha de seguir millorant la seva producció científica i la formació dels ciutadans. No ens podem permetre retrocedir.

La resignació no és el camí: cal mobilitzar-se. La comunitat universitària ha d'estar més unida que mai per plantar cara als atacs que estem patint.

No et conformis amb el que està passant, nosaltres no som els culpables, mobilitza't amb CCOO en defensa de la universitat pública i en contra de les retallades.

CCOO planteja un conflicte col·lectiu per reclamar l'augment salarial del 2011

CCOO recorda als treballadors i treballadores del sector que els increments salarials per al 2011, el 2012 i el 2013 ja estan pactats en el text del Conveni, de manera que no cal negociar cada any. Per al 2011 aquesta pujada correspon a un increment general del 3% sobre el total percebut el 2010 en tots els conceptes salarials definits en l'XI Conveni. Per als centres pertanyents a obres socials i per als centres públics de gestió indirecta privada aquest increment correspon a un 3,6% i a un 3,25%, respectivament, sempre tenint en compte els increments acumulats en anys anteriors. Només cal escriure i signar les taules salarials en la comissió paritària per poder registrar-les i publicar-les en el BOE. No obstant això, les organitzacions patronals, seguint les directrius marcades per la CEOE, s'han negat a les reunions convocades a aquest fi i a fer efectiu aquest tràmit, i, escudant-se en la greu situació que travessen els centres a causa de la crisi econòmica, pretenen renegociar a la baixa aquests increments. És a dir, no volen complir el

pacte. Fins i tot han arribat a oferir a la part sindical acceptar la pujada pactada, però a canvi volen renegociar altres aspectes del conveni col·lectiu, com ara la reducció del nombre de dies de vacances, augmentar la flexibilitat horària setmanal o eliminar el complement per incapacitat temporal. CCOO ha rebutjat les pretensions patronals i defensa el compliment estricte de les condicions acordades. Tampoc renegociarem res a canvi que compleixin amb la pujada salarial, a la qual estan obligats per conveni. Les organitzacions patronals tenen tot el dret de demanar un nou procés negociador per plantejar totes les qüestions que considerin oportunes. De la mateixa manera que CCOO també el té per plantejar les seves reivindicacions sindicals. Però el que es pacta és per després complir-ho. Per tot això, CCOO portarà les organitzacions patronals a conflicte col·lectiu. Si no se senten obligats pel que ells mateixos han pactat i signat, farem que sigui un tribunal qui els obligui a complir els seus compromisos.

PERSONAL LABORAL

La crisi i les TEIs

Ja han passat uns quants cursos des que es va crear la figura de tècnic/a d'Educació Infantil (TEI) a P3 i és, per tant, ara com ara, una figura ja consolidada i reconeguda dins les escoles d'infantil i primària. No obstant això, actualment encara tenim, dins d'aquest sector de personal laboral que comparteix la seva tasca dia a dia amb el món docent, la confusió que crea el fet que les seves funcions no estiguin ben definides, que entre altres coses fa creure que la TEI pot fer de tot. A les TEI se'ls fa molt feixuga la situació, ja que aquesta indefinició de funcions i horaris es van allargant en el temps. Compartir sota el mateix sostre una tasca educativa amb els nostres companys i companyes docents, i amb la voluntat de garantir una qualitat educativa, ens crea la necessitat imminent que no hi hagi greuges comparatius entre aquests i el personal educador. Com a conseqüència de les noves mesures restrictives de la Llei de pressupostos, ens trobem amb una aplicació diferenciada de la Llei de conciliació familiar, la qual reconeix la possibilitat de compactar el període de reducció de jornada i alletament al personal docent, però que s'està denegant al personal laboral contractat com a TEI, conseqüència tot plegat de la decisió de no cobrir cap substitució ni cap vacant d'aquestes professionals.

Es fa cada vegada més necessari que el Departament prengui les mesures adequades per corregir la situació. Des de CCOO ho estem reclamant des de fa molt de temps.

RESIDÈNCIES

UNA SETMANA DE BOJOS

Ja fa molts dies que ens collen per totes bandes, però la setmana del 26 al 30 de setembre ha estat de bojos.

A finals de juliol l'ICASS diu que retalla els mòduls a les residències i a les llars residència. "Si a mi em retalles, deixa'm retallar a mi!", respon la patronal, i demana augment de ràtios, increment de la capacitat registral i tenir la plantilla "més adient" segons el criteri de cada centre. L'ICASS no diu res.

El 26 de setembre l'ICASS diu a les entitats "No hi ha tresoreria" i no faran pagament al setembre i l'octubre. Això dispara les alarmes pel pagament de les nòmines dels dos mesos. Dos dies després corregeix, diu que solament serà el 50% de setembre i finalment només el 25%.

Problemes de tresoreria o improvisació?

Com pot un govern actuar amb aquesta falta de rigor? Com volen que hi confiïem?

CCOO i UGT denunciem que és inadmissible que no s'informi els sindicats, que solament s'atengui les associacions patronals i que s'oblidin les condicions de treball del sector.

Aquesta decisió del Govern és injusta, descarrega sobre els més desafavorits una crisi que no han provocat. No sabem si es tracta del "Govern dels millors" -tenim els nostres dubtes- però evidentment no és el millor govern per al país. En les circumstàncies actuals potser cal racionalitzar la despesa i segur que cal recaptar més dels que més en tenen i combatre el frau fiscal i l'economia submergida, mesures avui absents en les polítiques del Govern.

Escola en català. Per un país de tots i totes

Arran de les primeres sentències del Tribunal Suprem espanyol, que qüestionen el paper del català com a llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya, es va crear Somescola.cat, en què participa CCOO. La coordinadora està integrada per entitats cíviques i educatives de Catalunya que comparteixen la voluntat de treballar conjuntament per un model d'escola propi amb el català

com a llengua comuna i eina clau per a la cohesió social.

El seu manifest afirma que l'escola catalana és un model consolidat, democràtic i de qualitat que fa possibles els coneixements de les dues llengües oficials en acabar l'ensenyament obligatori, afavoreix la cohesió social i la igualtat d'oportunitats, i és un referent com a model pedagògic eficient en el Marc europeu de les llengües.

El manifest subratlla que la immersió lingüística ha de continuar sent un dels principals actius per aconseguir una societat cohesionada, en què no hi hagi separació entre comunitats ni discriminacions de cap mena. Ben al contrari, cal reforçar aquest model d'escola i millorar-ne encara l'eficàcia per garantir un bon coneixement de les llengües oficials que possibiliti l'ús del català en els àmbits socials, econòmics i culturals.

CCOO defensa el paper fonamental que els centres educatius tenen en la promoció del coneixement del català i recorda a les administracions la necessitat de no reduir els recursos adients ni els suports necessaris per fer front als objectius educatius.

Rebuig al canvi de model d'escoles bressol a Barcelona

L'anunci fet pel regidor d'Educació de Barcelona, de paralitzar la creació de noves escoles bressol i obrir la via a la concertació de centres privats per ampliar l'oferta educativa a la ciutat, representa un pas enrere. Des de CCOO rebutgem el canvi de model proposat i exigim consulta, negociació i participació.

S'ha de garantir el model d'atenció pública i la unitat de l'oferta a la ciutat per fer de la xarxa d'escoles bressol pública un instrument d'equitat i progrés.

Barcelona ha estat, durant molts anys, capdavantera a l'hora de definir un model d'atenció a la infància de qualitat. Les polítiques desenvolupades els darrers anys han minvat algunes de les condicions laborals i de qualitat establertes però han significat un fort creixement d'oferta i de noves places que ha arribat a satisfer un 50% de les demandes.

CCOO ja ha proposat moltes vegades la necessitat de millorar les condicions de les escoles bressol amb unes condicions laborals i horàries dignes, però una involució a polítiques de concertació i privatització representaria un atemptat a l'atenció dels infants. La qualitat dels nous equipaments públics ha de servir per dignificar també l'oferta privada, per a la qual cosa s'ha de controlar la qualitat dels equipaments i de les normes, assegurar estàndards mínims i garantir que l'oferta privada compleix les normes exigibles del servei educatiu que han de prestar.

PRIMER CONVENI A LA UNIVERSITAT OBERTA DE CATALUNYA

Després de més de dos anys de negociacions, els representants dels treballadors i la Direcció de la UOC han arribat a un acord de text articulat del que serà el I Conveni de la Fundació de la UOC. Aquest acord ja ha estat presentat al Patronat de la Fundació i resta l'informe de la Intervenció del Departament d'Economia per poder ser signat i enregistrat davant de l'Administració laboral.

Abans de la signatura de l'acord, el text del I Conveni va ser sotmès a votació i referendat pel conjunt de la plantilla. Afectarà uns 700 treballadors i treballadores dels diferents estaments de la Universitat, que estan compostos per personal docent i d'investigació així com per personal de gestió. Fins ara, a més dels acords propis d'empresa, el conveni d'aplicació era el d'oficines i despatxos, conveni que no té res a veure amb l'activitat acadèmica de la FUOC. Per tant, aquesta signatura és un pas qualitatiu, ja que queden regulades les relacions laborals dels treballadors i la FUOC en un context més proper a la realitat existent, i obre el camí per a futures negociacions en un context econòmic més favorable.

El Govern continua amb les retallades a l'educació pública a l'inici del curs 2011-2012

CCOO denunciem:

Ensenyament públic.

Un 60% dels centres perden plantilla, tot i augmentar el nombre d'alumnes. La prorroga del pacte d'estabilitat del professorat interí permet evitar una situació similar a la de Madrid o Castella-la Manxa, però hi ha encara personal que va treballar tot el curs passat que no ha obtingut destinació. Reposició al 50% i no-substitució de personal d'administració i serveis, i personal tècnic d'educació infantil (suport P3).

Pèrdua de condicions laborals:

Augment d'1 hora lectiva a la pública.

Es manté la reducció salarial entre el 5% i el 9%.

Pèrdua del cobrament del mes de juliol a personal substitut. Pot afectar més del 50% dels substituïts.

Pèrdua de serveis:

- Mentre la sisena hora es manté a l'escola privada i concertada, a l'escola pública se substitueix aquest suport universal per un suport selectiu a una part de l'alumnat.
- Pèrdua de programes pedagògics: 1x1, 2.0, biblioteques, PROA, anglès... Es limiten, es retarden o es deixen sense recursos.

El conflicte del suport educatiu personalitzat (SEP)

El Departament està obligant a canviar els horaris amb el curs començat

El Departament havia garantit respectar les decisions organitzatives dels centres pel que fa a l'organització del SEP.

El Departament d'Ensenyament està fent una gestió inacceptable de la implantació del nou SEP. La retirada de la sisena hora i la seva substitució en la majoria de centres pel SEP s'ha fet precipitadament i a través de fins a 5 instruccions contradictòries.

En aquest moment la inspecció està passant pels centres obligant a fer que una part del

SEP es faci obligatòriament en horari postlectiu, tot i que, almenys fins a finals de juny, les seves pròpies orientacions tant escrites com verbals autoritzaven altres modalitats.

CCOO dona suport als centres

La inspecció educativa està passant pels centres que han optat per programar tot el reforç dins l'horari lectiu i els requereix, fins i tot per escrit, que a hores d'ara canviïn la seva organització i tots els horaris del centre, perquè un percentatge del reforç es faci en horari postlectiu.

CCOO considera que el Departament ha fet una gestió inacceptable de la implantació d'aquest nou recurs, i que ha de respectar la decisió dels centres. Fer-los canviar ara suposa una falta de respecte al treball dels equips docents i directius, i fer-los doblar la feina. CCOO es posa a disposició dels centres per donar suport a la seva posició i treballar conjuntament.

Les retallades també han perjudicat el professorat interí i substitut

CCOO exigim:

- La continuïtat del pacte d'estabilitat més enllà del 2012.
- Les places d'oposicions que no s'han convocat (afegint les dels 1.700 jubilats), i amb el sistema transitori.
- Solució als greus defectes del sistema de nomenaments telemàtics.
- El nomenament corresponent a les persones afectades pels "errors informàtics".
- Un sistema de nomenaments més àgil, obert, flexible i transparent.
- El dret a escollir entre les vacants publicades prèviament.
- La cobertura de totes les baixes, des del primer dia.

Des de CCOO seguirem treballant per aturar les retallades en tots els serveis públics i per recuperar les condicions i els drets laborals afectats per la política agressiva del Departament.

L'externalització de l'atenció directa a l'alumnat a l'escola pública

Quan a un centre educatiu públic algun alumne necessita una persona que l'ajudi en la seva mobilitat, el Departament d'Ensenyament pot contractar com a personal laboral un auxiliar d'educació especial, amb un conveni col·lectiu específic, unes funcions (més o menys) definides i una formació contínua.

Ja fa anys que el Departament es va inventar una altra solució: subcontractar el servei a una empresa que contracta les persones i les posa a disposició del centre; és el que anomenem personal vetllador. Diferències? Són contractades com a monitores per les hores concretes d'atenció a l'alumnat que el Departament considera, sense hores pagades de coordinació, i se'ls aplica el

Conveni del lleure educatiu, molt inferior al del personal laboral.

Paradigma del capitalisme: la mateixa feina, estalvi econòmic per al Departament, guanys per a una empresa privada, pitjors condicions laborals i pitjor atenció a l'alumnat amb discapacitat.

CCOO guanya davant els tribunals la nul·litat de l'ordre de concurs a l'exterior per discriminar als catedràtics.

El Jutjat Central del Contenciós Administratiu núm 7 de Madrid, en Sentència del 4 d'octubre de 2011, considera que existeix una diferència de tracte, en l'Ordre del Ministeri d'Educació per concursar a l'exterior, recorreguda per CCOO, ja que exigeix a uns funcionaris tres anys d'antiguitat com a mínim, i a altres onze, també com a mínim, per als mateixos llocs. Aquesta situació no té una justificació objectiva ni raonable a la llum de les exigibles condicions de mèrit i capacitat.

Aquest és un element discriminador sense cap fonament racional, objectiu, raonable ni legal algun, i té com a conseqüència jurídica impedir la participació en el concurs a places de l'exterior de determinats funcionaris que compten amb escreix i per definició amb l'antiguitat mínima exigida reglamentàriament.

Aquesta discriminació ha afectat als catedràtics que han accedit en les últimes convocatòries.

Davant d'aquesta Sentència, els interessats que no van poder participar en el concurs a l'exterior, en ser anul·lada l'Ordre en la seva base 1, apartat a) de sol·licitar responsabilitat patrimonial al MEC pels danys causats.

Segueix-nos al [twitter](#)
[@ccooensenyament](#)

[facebook](#)

Segueix-nos!

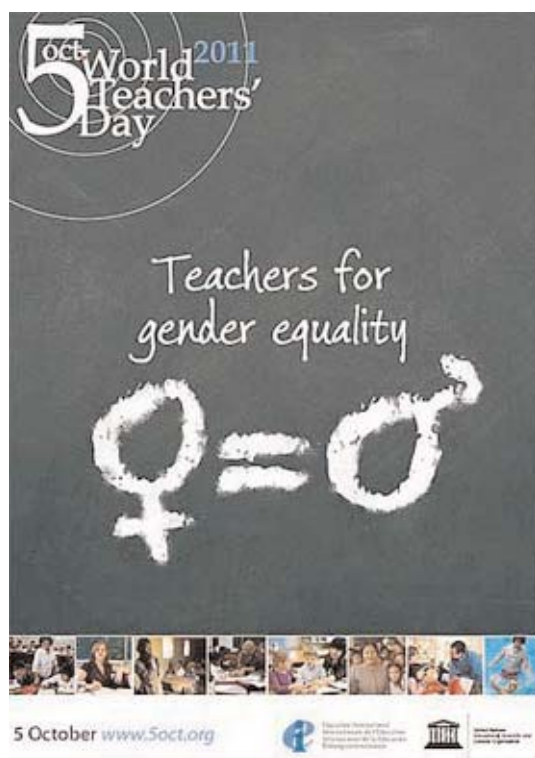
Per la igualtat de gènere

El secretari general de la Internacional de l'Educació (IE), Fred van Leeuwen, ha dit: "En aquest dia retem homenatge a la vital contribució del professorat al desenvolupament intel·lectual, social i econòmic de les societats."

"Una educació pública de qualitat és la base per crear i mantenir unes societats justes, i el professorat es troba en el nucli d'aquest procés. En el Dia Mundial del Professorat es demanarà a governs, pares, comunitats i institucions nacionals i internacionals que renovin el seu compromís amb els docents i l'ensenyament, i que es comprometin amb la igualtat en l'educació i la societat."

El 5 d'octubre s'ha celebrat a tot el món el Dia Mundial del Professorat, amb el lema "Per la igualtat de gènere".

Aquesta diada commemora la signatura de les recomanacions de la Unesco dels anys 1966 i 1997 relatives a la situació i les condicions del professorat de tots els nivells educatius, des de l'ensenyament infantil i primari fins als ensenyaments superiors.

La Internacional de l'Educació (IE) ha convidat tothom a participar en aquesta celebració.

En col·laboració amb la UNESCO, la IE ha seleccionat com a tema la igualtat de gènere per abastar la igualtat en la professió entre dones i homes, per exigir l'accés de les nenes a una educació de qualitat i sensible als temes de gènere, així com per concentrar-se en la contribució dels professionals de l'educació a la superació dels estereotips de gènere. L'atenció a la igualtat de gènere tanca un any d'intens treball dels moviments globals d'educació sobre aquest tema.

El missatge principal d'aquestes activitats és que la igualtat de drets no es pot assolir sense acció.

Moltes vegades la dedicació de sindicats i individus ha fet possible que aquests drets es facin realitat. Enguany no serà diferent, ja que els sindicats d'educació de tots els racons del món han preparat accions com aquestes:

- **A Algèria** el sindicat de docents SATEF ha organitzat una conferència sobre la igualtat de gènere com a base d'una educació integradora per a una societat integradora;
- **a Letònia**, el sindicat LIZDA anima els líders de l'Administració educativa a seguir els docents en les seves tasques durant diverses hores per conèixer millor el seu dia a dia;
- a l'illa caribenya de **Saint Christopher i Nevis**, l'SKTU està organitzant una marxa als carrers i un programa de ràdio per celebrar el Dia Mundial del Professorat, i
- **a Mongòlia**, el sindicat de docents FMESU està preparant una conferència en la qual participaran 1.500 professors i el ministre d'Educació.